

บทที่ ๕

อภิปรายผลการศึกษา

การสำรวจพื้นที่มอสส์บริเวณถ้ำถ้ำยี ดอยสุเทพ-ปุย พนมอสส์จำนวน 6 วงศ์ 6 สกุล 12 ชนิด แบ่งเป็นกลุ่มที่มีการเจริญแบบหอดอนอน (pleurocarpous mosses) 8 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 33 กลุ่มที่มีการเจริญแบบตั้งตรง (acrocarpous mosses) 4 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 67 และมีอีกหนึ่งชนิดที่ตรวจสอบหาซื้อชนิดไม่ได้ เนื่องจากตัวอย่างไม่สมบูรณ์และมีจำนวนน้อยมาก ซึ่งจะมีการติดตามตรวจสอบหาซื้อต่อไป เมื่อเปรียบเทียบกับมอสส์ที่ขึ้นอิงอาศัยที่ระดับความสูงมากกว่า คือ 1,685 เมตร (ยอดดอยปุย) จากมอสส์ที่ขึ้นอิงอาศัยบนต้นสนหานามจิน (วารสาร, 2544) พurmoss 16 สกุล และมอสส์ที่ขึ้นอิงอาศัยบนต้นสนสามใบ (จิราวรรณ, 2544) พurmoss 13 สกุล จะเห็นได้ว่ามอสส์บริเวณยอดดอยปุยนั้นมีจำนวนสกุลมากกว่ามอสส์ที่ขึ้นอิงอาศัยบนไม้ขึ้น บริเวณถ้ำถ้ำยี ที่ระดับความสูง 1,050 เมตรจากระดับน้ำทะเล ถึง 2 เท่า ทั้งนี้เนื่องจากปัจจัยหลายอย่างที่ต่างกันของแหล่งที่อยู่ ได้แก่ อุณหภูมิ ระดับความสูงจากระดับน้ำทะเล บริเวณถ้ำถ้ำยีมีอุณหภูมิต่ำกว่ายอดดอยปุย ถึงแม้ว่าจะเป็นป่าไม่ผลัดใบ และเป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งน้ำ ซึ่งทำให้ป่ามีความชื้นสูง แต่ก็ยังมีความแห้งแล้งมากกว่ายอดดอยปุย ทำให้จำนวนของมอสส์ที่พบมีน้อยกว่า และในทำนองกันเมื่อเปรียบเทียบกับมอสส์ที่พบบริเวณวัดอุโมงค์ ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเล 350 เมตร (เบญจกัตร, 2545) พurmoss 5 สกุล มอสส์บริเวณถ้ำถ้ำยีนั้นมีมากกว่า มอสส์บริเวณถ้ำถ้ำยีนอกจากจะขึ้นอิงอาศัยกับต้นไม้แล้ว ยังพบที่ขึ้นตามพื้นดินที่ชื้น แล้วตามโขดหินด้วย เนื่องเป็นบริเวณที่ใกล้แหล่งน้ำ

การเก็บตัวอย่างมอสส์ในครั้งนี้เก็บตามทิศที่มีมอสส์ขึ้นปกคลุมเปลือกไม้มากที่สุด ซึ่งพบว่าทิศที่พบมอสส์ปกคลุมมากนั้น มีความสอดคล้องกับตำแหน่งของเปลือกไม้ที่แสดงแฉะที่ส่องตลอดเรือนไม้ของป่า ทำให้พบว่ามอสส์บริเวณถ้ำถ้ำยีมีการปรับตัวให้ทนต่อความแห้งแล้งมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบมอสส์ที่พบในบริเวณถ้ำถ้ำยีกับ ยอดดอยปุย และวัดอุโมงค์ ถึง ความเหมือนกันของสกุลที่พบ พบว่า มอสส์ที่ถ้ำถ้ำยีมีสกุลที่พบเหมือนกับบนยอดดอยปุยมากกว่า โดยพบ สกุล *Calypertes* Sw., *Fissidens* Hedw. และ *Isoperygium* Mit. (จิราวรรณ, 2544 และ วารสาร, 2544) *Thuidium* (กันยา และ สมใจ, 2542) แต่ไม่พบว่าเป็นชนิดเดียวกัน สกุลที่พบเหมือนกับวัดอุโมงค์ ได้แก่ *Fissidens* Hedw. และ *Isoperygium* Mit. โดยมี *Isoperygium serrulatum* fleisch. เป็นชนิดที่เข้ากัน

เปลือกไม้บริเวณถ้ำถ่านมี pH ที่ค่อนข้างเป็นกลาง ซึ่งแตกต่างกันบนยอดดอยบุญที่ค่อนข้างเป็นกรด ซึ่งน่าจะเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้พบมอสส์ต่างชนิดกัน นอกจากนี้จากระดับความสูงจากน้ำทะเลในข้างต้น นอกจากนี้แล้วน่าจะมีปัจจัยอื่น เช่น ชนิดของดินไม้ สภาพของเปลือกไม้ หรือ พืชอื่นที่เจริญร่วมด้วย ได้แก่ ลิวออร์เวิร์ต ไลเคนส์ รา และ พีชคอค หรือ ลักษณะการเจริญของมอสส์ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้มอสส์ที่พบส่วนใหญ่มีการเจริญแบบทอดนอน เนื่องจากลักษณะการเจริญแบบทอดนอนมีการแผ่ขยายไปได้เร็วกว่า มอสส์ที่ตั้งตรง ทำให้กลุ่มพื้นที่มากกว่า และปิดบังพื้นที่การเจริญของแบบตั้งตรง ซึ่งจากการแยกตัวอย่างจะเห็นว่ามอสส์แบบตั้งตรง จะอยู่แทรกหรืออยู่ใต้มอสส์แบบทอดนอน และกระจายเป็นหย่อมๆ ไม่ได้เป็นแผงเหมือนกับแบบทอดนอน ปัจจัยที่มีผลต่อการเจริญของมอสส์ยังต้องมีการศึกษาต่อไป ใน การศึกษาครั้งที่ทำให้ทราบว่ามอสส์จะขึ้น จิงอาศัยบนดินไม้ที่ต่างชนิดกัน และอาจจะมีความเฉพาะเจาะกับดินไม้บางชนิดด้วย เช่น *Fissidens bryoides* Hedw. พบร้าขึ้นเฉพาะต้น *Magnolia liliifera* (L.) Baill. var *obovata* (Korth.) Gov. และ *Fissidens perpusillus* Wils. ex Mitt. พบร้าขึ้นเฉพาะต้น *Lannea coromandelica* (Houtt.) Merr. เท่านั้น

ในการศึกษาครั้งนี้การวิเคราะห์ทางนิเวศ มอสส์วิเคราะห์ จากการซึ่งนำหนักแห้งของมอสส์ เพื่อทดสอบความคาดเดือนของข้อมูลที่ได้จากการเดินท่องเที่ยวและสำรวจที่วิเคราะห์จากการวัดแพนที่ ซึ่งพบว่ามีปัญหาต่อการศึกษา คือ การขึ้นของมอสส์ที่กระชับกระชาบ ไม่ได้ขึ้นเป็นกลุ่ม เช่น *Calymperes* sp. (*Calymperaceae*) และผู้ทำการศึกษายังไม่มีความเข้าใจว่ามีการแยกตัวอย่างแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง การซึ่งนำหนักแห้งสามารถที่จะแยกตัวอย่างแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง การซึ่งนำหนักแห้งสามารถที่จะแยกตัวอย่างแต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง เพาะเป็นการแยกตัวอย่าง ภายใต้กล้องจุลทรรศน์สามมิติ ทำให้ได้น้ำหนักของมอสส์แต่ละชนิดในจำนวนที่แน่นอน มอสส์ที่มีความเด่นในด้านความถี่สัมพัทธ์ คือ *Calymperes* sp. ซึ่งพบอยู่อาศัยบนดินไม้ถึง 8 ชนิด และพบว่า *Pinnatella alopecuroides* (Hook.) Flesich. (*Neckeraceae*) เป็นมอสส์ที่มีความเด่นทั้งน้ำหนักแห้ง ถัมพัทธ์ และตัวน้ำคุณค่าความสำคัญทางนิเวศ ดัชนีค่าความหลากหลายของมีค่าเป็น 0.2748 และถึงถึงความหลากหลายของสังคมมอสส์ที่ถ้ำถ่านมีความหลากหลายสูง

เนื่องจากการศึกษาในครั้งนี้ศึกษาอยู่ระหว่าง เดือนพฤษภาคม-กุมภาพันธ์ และเก็บตัวอย่างในเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นปลายฤดูฝน ทำให้ตัวอย่างที่ได้มีความสมบูรณ์มากนัก เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบหาชื่อชนิด แต่เนื่องจากปีที่มีฤดูฝนที่ยาวนาน ทำให้มานาชนิดที่เก็บมาเป็นต้นที่งอกใหม่ ยังไม่มีสภาพไฟฟ์ และยังไม่มีเงินมา ทำให้ตรวจสอบหาชื่อได้ถึงระดับสกุลเท่านั้น คือ *Calymperes* sp. (*Calypertaceae*) ซึ่งจะได้มีการติดตามตรวจสอบหาชื่อต่อไป